

Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Πατρὸς Δημητρίου Μπόκου

«Χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα»

Οἱ Χαιρετισμοὶ εἶναι ἓνας μεγαλόπνοος ὕμνος πρὸς τὴν Παναγία. Τὴν ὑμνοῦμε μὲ τὰ λαμπρότερα λόγια τῆς ἀνθρώπινης γλώσσας γιὰ τὴν ἀνεπανάληπτη ὠραιότητα ποὺ περιβάλλει τὴν ὑπέροχη μορφή της. Ἀνάμεσα στὰ πολλὰ ἐγκώμια, ποὺ ὁ ποιητῆς τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ἀπευθύνει στὸ πρόσωπό της, εἶναι καὶ ὁ στίχος: *«Χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα»*.

Ἡ Παναγία εἶναι ὁ μέγας πρέσβυς μας πρὸς τὸν Θεό. Ἡ πρεσβεία της γιὰ τὸν κόσμο εἶναι ἀδιάκοπη. Καὶ εὐχαρίστως εὐπρόσδεκτη ἀπὸ τὸν Θεό. Σὰν τὸ εὐωδιαστὸ θυμίαμα. Γιατί ὁ Θεὸς δέχεται τόσο εὐχάριστα τὴν πρεσβεία τῆς Παναγίας;

Ἀναφέρεται πὼς ὁ σοφὸς Σολομώντας, βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ, μὲ τὸν μοναδικὸ πλοῦτο καὶ τὴ δύναμη ποὺ εἶχε ἀποκτήσει, ἔστησε γιὰ τὸν ἑαυτό του στὸ παλάτι του ἓναν χρυσοῦ καὶ φηλὸ θρόνο. Γύρω ἀπ' αὐτὸν δορυφοροῦσαν οἱ φρουροὶ του. Ὅποιος ἤθελε νὰ μιλήσει στὸν βασιλιά, εἶχε δικαίωμα νὰ πλησιάσει μόνο μέχρι τὰ ἔξι μέτρα ἀπὸ τὸν θρόνο. Ὅχι περισσότερο. Μιὰ μέρα μπαίνει ἀναπάντεχα στὴν αἴθουσα τοῦ θρόνου ἢ μητέρα του. Ὅπως ἦταν καθιερωμένο, στέκεται στὰ ἔξι μέτρα ἀπ' τὸν βασιλιά καὶ ἀρχίζει νὰ τὸν παρακαλεῖ γιὰ κάποιο ζήτημα. Τότε ὁ Σολομώντας σηκώνεται ἀμέσως ἀπὸ τὸν θρόνο του καὶ τὴν καλεῖ νὰ πλησιάσει κοντά του.

- Ἐσὺ εἶσαι ἡ μάνα μου, τῆς λέγει, ἡ σεβαστὴ καὶ μοναδικὴ μάνα μου. Γιὰ σένα δὲν ὑπάρχει καμμιά ἀπαγόρευση. Ἀνέβα στὸν θρόνο καὶ ζήτησέ μου ὅ,τι θέλεις. Ἐσὺ δὲν εἶσαι σὰν τὸν λαό μου καὶ τοὺς ὑπηκόους μου. Στὶς προσταγές σου εἶναι καὶ ὁ βασιλιάς. Μὴ διστάζεις, μίλα ἐλεύθερα.

Ἄν ὁ σοφὸς Σολομώντας τίμησε τόσο τὴ μητέρα του, ὁ Βασιλιάς τῶν Οὐρανῶν, ὁ Θεός, ἦταν δυνατὸν νὰ μὴν τιμήσει τὴ δική του μητέρα, τὴν Παναγία; Αὐτὸς ποὺ ἔδωσε τὸν νόμο: *«Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου»*, ποὺ μερίμνησε γιὰ τὴν Παναγία ἀκόμα καὶ κατὰ τὴν τελευταία του στιγμή πάνω στὸν Σταυρὸ καὶ τὴν παρέδωσε στὸν μαθητὴ Του, Ἰωάννη, νὰ τὴ φροντίζει, συνέχισε καὶ στὸν οὐρανὸ νὰ τὴν τιμᾷ καὶ νὰ τὴ δοξάζει. Ἐφτιαξε θρόνο ὑψηλὸ στὸν οὐρανὸ καὶ τὴν ἔβαλε νὰ καθίσει στὰ δεξιὰ Του. *«Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῷ περιβεβλημένη, πεποικιλημένη»* (Ψαλμ. 44, 10). Ἡ Παναγία ἔγινε Βασίλισσα τῶν ἀγγέλων, κάθεται πλάι στὸν Υἱό της καὶ Τοῦ μιλάει συνέχεια γιὰ τὰ ὑπόλοιπα τέκνα της, τοὺς ἀνθρώπους. Πρεσβεύει, μεσιτεύει γιὰ μᾶς.

Καὶ ὁ Χριστός; Ἀκούει τὴ μητέρα του; Ἔχει ἀξία ἢ πρεσβεία τῆς; Ἡ μάταια τὸν παρακαλεῖ;

Λέγει ὁ φωτισμένος διδάσκαλος τοῦ γένους μας, Ἡλίας Μηνιάτης:

- Σ' ὄλους τοὺς ἁγίους μπορεῖ ὁ Θεὸς νὰ πεῖ κάποτε ὄχι. Μόνο ἓνας ἄνθρωπος ὑπάρχει, στὸν ὅποιο ὁ Θεὸς δὲν λέγει ποτὲ ὄχι. Ἡ Παναγία. Γιατὶ στοὺς ἁγίους λέγει: Ἔχετε χρέος νὰ παρακαλεῖτε. Ἐνῶ στὴν Παναγία λέγει: Ἐσὺ ἔχεις τὴ χάρη νὰ ζητᾶς. Ἄλλο τὸ χρέος κι ἄλλο ἡ χάρη. Ἡ Παναγία εἶναι πάνω ἀπ' ὄλους τοὺς ἁγίους. Οἱ ἄλλοι ἅγιοι εἶναι ἀπλῶς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ. Ἡ Παναγία εἶναι ἡ μάνα τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ κι ἔχουν χρέος νὰ παρακαλοῦν. Ἐνῶ ἡ Παναγία εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ καί, χωρὶς νὰ παρακαλέσει, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴ δύναμη νὰ κάνει ὅποιο θαῦμα θέλει.

Λοιπὸν; Ὅχι μόνο ἀκούει τὶς πρεσβεῖες τῆς μητέρας Του ὁ Χριστός, μὰ τῆς ἔχει δώσει τὸ ἐλεύθερο νὰ ζητάει ὅ,τι θελήσει.

Κι ἐμεῖς; Ἔχουμε καταλάβει τί σημαίνει γιὰ μᾶς ἡ Παναγία; Ἐμπιστευόμαστε τὴ ζωὴ μας στὰ χέρια τῆς; Ἀξιοποιοῦμε τὴ μεγάλη δωρεὰ νὰ τὴν ἔχουμε μεσίτρια μπροστὰ στὸν Θεό; Καὶ μάνα μας;

Ἐκείνη μᾶς θεωρεῖ παιδιά τῆς. Μᾶς θέλει κοντά τῆς. Ὅχι μόνο γιὰ νὰ τῆς ὑποβάλλουμε τὰ αἰτήματά μας. Ἀλλὰ, κυρίως, γιὰ νὰ βλέπουμε τὴν ἁγία ζωὴ τῆς. Καὶ νὰ βαδίζουμε στὰ ἴχνη τῆς. Κατὰ τὴ μάνα, νὰ γίνονται καὶ τὰ παιδιά τῆς. Αὐτὴ θὰ ἔταν ἡ μεγαλύτερη τιμὴ ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ τῆς κάνουμε.

Κι αὐτὴ σὰν μάνα θὰ κάνει σίγουρα τὸ καλύτερο γιὰ τὰ παιδιά τῆς. Θὰ καίει πάντα τὸ εὐωδιαστὸ θυμίαμα τῶν πρεσβειῶν τῆς γιὰ μᾶς μπροστὰ στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ. Ἄς μὴ σταματήσουμε λοιπὸν ποτὲ νὰ τῆς φωνάζουμε:

«Χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα».

«Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν».

Ἡ Χάρη τῆς καὶ ἡ εὐχὴ τῆς νὰ μᾶς ἀκολουθοῦν πάντοτε.